

Begyndelsen af sit Foredrag sagde, at han ikke kunde være med til at deltage i den Lovsang, de to andre Partiers Ordførere havde givet Udtryk, vil jeg sige, at jeg forlanger selvfølgelig ikke nogen Lovsang, jeg kan nøjes med noget mindre, jeg tager ganske naturligt paa den Ting. Saaledes som Forholdene ligger, mener jeg, at det vilde være urigtigt, hvis man vilde inddrage de uddannede Tropper, der tjener som en Slags Sikringsstyrke til at overvaage Ro og Orden i de sønderjydske Landsdele. Jeg gør opmærksom paa, at det, som her foreslaas, er kun Halvdelen af, hvad Rigsdagen og den forrige Minister i Foraaret blev enige om. Man blev den Gang enig om at sende en Belægning paa ca. 1200 Mand derved. Jeg har forhandlet med de civile Myndigheder i de sønderjydske Landsdele, og ved et af disse Møder blev der tilkaldt en Mand, som De alle kender, nemlig H. P. Hanssen, og han erklærede sig enig med de civile Myndigheder i, at det vilde være urigtigt at trække disse Tropper tilbage og kun beholde Politi i de sønderjydske Landsdele. Jeg har ment at kunne formindske Styrken til det, der nu foreslaas, nemlig 550 Mand af Fodfolket og 50 Mand af Rytteriet, fordelt i de 4 Byer. Jeg gør opmærksom paa, at det havde sin store Betydning, at de danske Tropper blev sendt ned til de sønderjydske Landsdele, den Gang da Tropper, der var lagte derved under Afstemningen fra England og Frankrig, blev trukket tilbage. Jeg minder om, at det var heldigt, at de var kommet derved, for der var begyndt en Generalstrejke, og havde den faaet Lov til at udvikle sig, uden at der var Militær til Stede, som Politiet kunde ty til, hvis det knob, saa ved jeg ikke, hvad Følgen af denne Generalstrejke var blevet. Jeg har nøje overvejet dette Forhold, og naar man siger, at det, som jeg foreslaar, ikke er at fremme Bespareserne, saa gør jeg opmærksom paa, at Forholdet er det, at man kun skal have 600 Mand Tropper derved fordelt i de fire sønderjydske Byer. Det volder ingen synderlig Udgift for Statskassen, idet det, som det koster at have hvert Hold derved i to Maaneder, igen indvindes ved at fritage de Folk for de tre Genindkaldelser, de er pligtige til, hvis der ikke sker nogen Forandring i den bestaaende Hærorning. Det er efter min Mening meget mere fordelagtigt for Soldaterne, at de kan være derved uafbrudt i de to Maaneder, hvori de gør Tjeneste, i Stedet for at risikere at blive indkaldt 3 Gange med visse Mellemlum, først 2 Gange 25 Dage og siden 6 Dage. Jeg tror derfor, at

der er handlet hensynsfuldt overfor de yngre Aargange, der kommer derved. Er der Forfald for en enkelt Mand, saa kan han bytte med en Mand af en anden Aargang, men ellers er det kun yngre Aargange, man anvender til denne Tjeneste. Selv om en enkelt Røst har hævet sig nede fra Sønderjylland herimod, saa er der straks en Modrøst, og denne turde erklære, at han talte paa det overvejende Flertals Vegne i de sønderjydske Landsdele.

Naar man fra anden Side i Dag har sagt, at man kunde lægge Rekrutter derved, at man kunde overføre en Rekrutbataillon enten fra Sjælland eller fra Nørrejylland til de sønderjydske Landsdele, saa er de Herrer, der taler saaledes — det var det ærede Medlem (Vejstrup), der førte Ordet for de Radikale —, ikke klare over, hvad det vil koste at flytte en Rekrutbataillon derved til Uddannelse, rent bortset fra, at det ikke kan nytte at sende Rekrutter derved; de kan ingen Sikkerhed yde, naar det gælder om at opretholde Ro og Orden; de skal jo til Uddannelse. Men jeg gør opmærksom paa, at det vil koste mange Penge at indrette Garnisoner i de sønderjydske Byer til Rekrutter, der indkaldes til Uddannelse. For det første er der kun to Kaserner i de sønderjydske Landsdele, den ene i Sønderborg, den anden i Haderslev. Der er ingen i Aabenraa og ingen i Tønder. Men den, der findes i Sønderborg, er af Tyskerne indrettet til Marinekaserne. Der er derfor ingen Skydebaner, og ingen Eksercerpladser i den Udstækning, som er nødvendig, naar der er Tale om at lægge Rekrutbatailloner derved. Desuden vil det koste mange Penge at føre ned til de sønderjydske Landsdele alle de Ting, der skal med, naar der er Tale om at uddanne Rekrutter derved.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at indkalde et mindre Rekruthold til Uddannelse i Aaret 1921, som Tilfældet var i indværende Aar, har et æret Medlem gjort sig til Talsmand for, at det er for faa, der spares, at de, man udlader at indkalde, ikke er talrige nok. Jeg gør opmærksom paa, at vi i den Henseende har gjort en Erfaring. Den forrige Minister tog det paa den Maade, at han sagde: Halvdelen af alt det indkaldte Mandskab trækker vi fra i Rekrutbataillonerne, nemlig 7900, og saa lader vi Resten komme ind til Uddannelse. Det førte til, at der kom for faa Rekrutter ind til, at der kunde finde en virkelig Uddannelse Sted ved de Batailloner, hvortil de blev indkaldt. Der blev truffet en saadan Ordning, at der ved hver af de 15 Batail-